

РЕШЕНИЕ

№ 33267

гр. София, 25.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в
публично заседание на 29.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **2844** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба от 16.02.2026г. от П. К. Б., с адрес в [населено място], чрез адвокат И. И., против ревизионен акт /РА/ № Р-2222 1725 00 1303-091-001/11.11.2025г., издаден от Й. Н. И. – орган, възложител на ревизията и М. К. М. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение №171/05.02.2026г. на Директора на дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП, с който на жалбоподателя П. К. Б. е ангажирана отговорност по чл. 19 ал.1 и ал.2 ДОПК за задължения на "СТАРС МЕТАЛС" ЕООД, ЕИК[ЕИК] по Закона за данък върху добавената стойност за данъчен период от 01.08.2021г. до 31.01.2022 г.

Жалбоподателят оспорва процесният РА като твърди, че същият е издаден в нарушение на процесуалните правила и материалния закон. Твърди, че РА е издаден в нарушение на обективирания в чл.3 и чл.5 ДОПК принципи на служебното начало и обективност в административното производство. Твърди се, че не са налице предпоставките, обуславящи възникване на отговорността по чл. 19 от ДОПК за жалбоподателя, не е доказана недобросъвестността на управителя и причинно-следствената връзка между укриването на данни и наличието на публични задължения, които не могат да бъдат събрани. Твърди, че влезият в сила РА № Р-2222 1723 00 5267-091-001/26.11.2024г. спрямо дружеството „С. М.“ Е., с който за установени задължения по ЗДДС, има отношение само към наличието на установени публични задължения, а не към тяхното събиране от третото лице. Твърди, че в РД и РА липсва анализ относно притежаваните от дружеството активи към конкретния период, предвид правнорелеватния факт в случая-наличието на имущество, с което да се покрият непогасените

публични задължения на дружеството при заявени претенции от страна на публичната администрация. Твърди, че въпреки че ал.2 на чл.19 ДОПК не е изрично посочена като основание за облагане в РА, в конкретния случай не са налице и условията/предпоставките за ангажиране на отговорност и по чл.19 ал.2 ДОПК. Твърди, че в РА са констатирани единствено тегления на управителя от банковата сметка на дружеството, но липсва конкретна информация дали са теглени преди или след възникване на задълженията на дружеството, междувременно погасявани ли са задълженията към доставчиците и т.н. Изложени са твърдения, че не може да се направи извод, че изтеглените средства от управителя през процесните периоди не са внесени в касата на дружеството и не са използвани за дейността му. Твърди се, че изтеглените суми в същия ден са внасяни на касата в дружеството и са използвани за стопанската дейност на дружеството, като липсват доказателства, че по личните банкови сметки на жалбоподателя са постъпвали средства, наредени от „СТАРС МЕТАЛС“ ЕООД. По същество се иска отмяна на РА, като се претендират разноски.

Ответникът по жалбата -Директор на дирекция „Обжалване и данъчно- осигурителна практика“, при централното управление на НАП, чрез процесуален представител, с приложено по делото пълномощно, оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Моли съда да потвърди ревизионния акт като правилен и законосъобразен. Счита, че изводите в РА не са опровергани от изготвената по делото експертиза. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град като прецени процесуалните предпоставки за допустимост на жалбата, събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, както и доводите на страните, прие за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № Р-22221725001303-020-001 /20.03.2025 г. е възложено извършването на ревизия на П. К. Б. за ангажиране на отговорност по чл. 19 от ДОПК за задължения на „Старс металс“ ЕООД за ДДС за периода от 01.08.2021 г. до 31.01.2022 г. /л.35/

Със заповеди за изменение на ЗВР е удължен срока за извършване на ревизията. /л.36 и л.39/.

В хода на проведеното ревизионно производство е установено, че на „СТАРС МЕТАЛС " ЕООД с ЕИК[ЕИК] е извършена ревизия по ЗДДС, приключила с издаден Ревизионен акт № Р-22221723005267-091-001 /26.11.2024 г., с който са установени задължения по ЗДДС за периода от 01.06.2021 г. до 30.09.2021 г., 01.11.2021 г. до 30.11.2021 г., 01.02.2022 г. до 28.02.2022г както следва: ДДС за внасяне в размер на 772546,07 лв. и лихви за просрочие в размер на 291155,28лв. РА е връчен на 03.01.2025г. не е обжалван и е влязъл в сила на 17.01.2025 год. С цитирания Ревизионен акт на основание чл. 68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 във връзка с чл.70, ал.5 от ЗДДС не е признато правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 772 546,07 лв. по фактури, издадени от следните дружества: „КАРРО ТИЛЕС" ЕООД с[ЕИК], „ГУМИ 2022" ЕООД, за които от страна на „СТАРС МЕТАЛС " ЕООД и от страна на посочените дружества - доставчици не са ангажирани безспорни доказателства за реално извършени сделки - покупко-продажби на стоки и услуги.

В периода от 03.08.2021 г. до 11.02.2022г. П. К. Б. е бил управител и едноличен собственик на капитала на „СТАРС МЕТАЛС" ЕООД с ЕИК[ЕИК].

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на П. К. Б. са връчени следните искания за представяне на документи и писмени обяснения -ИПДПОЗЛ №Р-22221725001303-040-001/14.04.2025 г. и ново ИПДПОЗЛ №Р-22221725001303-040- 002/22.07.2025 г., по които са постъпили два отговора. Първият отговор е с вх. № 55-22-9343#1 /30.07.2025 г. и съдържа становище на П. Б., в което се декларира, че декларациите на „Старс Металс" ЕООД ЕИК[ЕИК]

за ревизирия период са подавани от Р. К. Пиошо, като не представя доказателства в тази насока, нито обяснения по какви причини през периода, през който ревизираното лице е било едноличен собственик на капитала и управител на дружеството, той твърди, че СД по ЗДДС са подавани от лицето, на което са продадени дяловете в следващ период. Не са приложени никакви доказателства, от които да е видно, че г-н Б. е предал оригиналните документи и счетоводните архиви на г-н Р. К. Пиошо новия собственик и управител на дружество Стар Метал" ЕООД с ЕИК[ЕИК]. Получен е и втори отговор с вх№ 55-22-15869/07.08.2025г. от Р. К. Пиошо, с което се твърди, че всички декларации на „Старс Металс" ЕООД ЕИК[ЕИК] за периода 01.08.2021 г. - 31.01.2022 г. са подписвани и подавани от Р. К. Пиошо, ЕГН [ЕГН], което е видно и от Информационната система на НАП.

След проверка от страна на ревизиращите органи в Информационната Система на НАП е установено, че декларираното обстоятелство от г-н Пиошо не отговаря на истината. СД по ЗДДС за периода, през който П. Б. е бил едноличен собственик на капитала и управител не са подавани от Р. К. Пиошо, който в посочения период няма никаква връзка с дружеството.

В хода на ревизионното производство са изпратени ИПДПОТЛ до различни банкови институции, в отговор на което е установено, че в ревизирия период П. Б. е открил банкова сметка в „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА" АД и в „ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРСКА БАНКА" АД. От банка „УниКредит Булбанк" АД е получен отговор Вх. № Р-22221725001303-ПРД-003-И /г., с който представят пълномощно от 14.07.2021 г., с което П. Б. е упълномощен от тогавашния едноличен собственик на капитала и управител И. Н. К. да оперира с банковата сметка и спесимени на електронния подпис 3 бр., видно от които П. Б. има право да оперира с банковите сметки на дружеството от преди е едноличен собственик и управител на дружеството „С. М. ЕООД. От О. АД е получен отговор, че като представител за целите на електронното банкиране е регистриран единствено П. Б..

Ревизиращите органи са изпратили запитвания и до „ИНФОРМАЦИОННО ОБСЛУЖВАНЕ АД кои са лицата, които са притежавали спесимен на подписа на „Старс Металс" ЕООД, в отговор на което е посочено, че в периода 01.05.2021 г. - 31.03.2022 г. на П. К. Б. има издадено квалифицирано удостоверение за квалифициран електронен подпис (КУКЕП). Във връзка с издадено КУКЕП на И. Н. К. с ЕГН [ЕГН] и подавани с този КУКЕП Справки Декларации по ЗДДС на дружество "СТАРС МЕТАЛС" ЕООД с ЕИК[ЕИК] е получена информация от ИО АД.

За резултатите от ревизията е съставен ревизионен доклад № Р-22221725001303-092-001/18.09.2025 г. /л.40 и сл./, срещу който не е подадено писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

В РД ревизиращите органи са анализирали събраните доказателства и са достигнали до извода, че за периода, през който П. К. Б. е бил едноличен собственик на капитала на дружеството и управител, към датата на РД са налице следните изискуеми задължения по ЗДДС--08/2021 -235 224,41 лв., 09/2021 - 146 221,33 лв., 11/2021 -63 652,13 лв., 02/2022-84 513,24 лв. Посочено е, че за периода от установяване на задълженията до РД, данъчната администрация е предприела действия по събиране на горецитираните задължения от дружеството, но дружеството не разполага с парични средства или активи, които да бъдат реализирани чрез публична продажба. Ревизиращите органи са установили, че П. К. Б., в качеството си на управител и собственик в дружество "СТАРС МЕТАЛС" ЕООД, е отразил в дневници за покупки и СД по ЗДДС фактури, по които е ползвано право на приспадане на данъчен кредит, издадени от посочените доставчици, без да е налице реално извършена стопанска операция. Направен и извода, че П. К. Б. е знаел, че от страна на посочените дружества - доставчици само формално са издадени данъчни документи

- фактури, без да е налице реална доставка на стоки и услуги с цел - упражняване право на приспадане на данъчен кредит от страна на дружество „СТАРС МЕТАЛС " ЕООД за съответните ревизирани данъчни периоди. Установено е още, че П. К. Б. е извършил плащания чрез банкови преводи, без дружеството да е получило реална стока или услуга, с което е оцетено имущественото състояние на „СТАРС МЕТАЛС" ЕООД и се обуславя невъзможността същото да заплати данъчните си задължение. В хода на извършената ревизия на дружеството, завършила с РА № Р-22221723005267- 091-001/26.11.2021 г. е установено, че П. Б. в качеството си на управител на дружеството, вместо да декларира дължимия ДДС за внасяне и да го внесе по сметка на данъчната администрация, декларира покупки и право на приспадане на данъчен кредит, по които не са получени реални доставки и извършва плащания към декларираните доставчици.

В РД е посочено, че действията на П. Б. в качеството му на управител /и едноличен собственик/ на С. М. " ЕООД се състои в знанието му за фактурирани доставки на стоки и услуги, които не са реално осъществени между контрагентите и по които дружеството е претендирало право на приспадане на данъчен кредит в съответните данъчни периоди и от друга страна - извършване на плащания по тези фактури, по които не са налице реални доставки, водещи до влошаване на имущественото състояние на дружеството и по този начин се възпрепятства погасяването на задълженията на юридическото лице, които вместо декларирани от лицето, са установени впоследствие с РА № Р-22221723005267-091-001 / 26.11.2024 г., като в подкрепа на изложените факти е и обстоятелството, че е П. Б. извършил описани в РД действия –таблица от 501 до 502.

Ревизиращите органи са направили анализ на имущественото състояние на дружеството и са установили, че така описаните в таблицата средства не са били налични при продажбата на дружествените дялове от страна на П. Б. и не са предадени на новия собственик, а също така тези средства е следвало да послужат за погасяване на възникнали задължения за ДДС на дружеството, ако не бяха декларирани фиктивни доставки, установени с РА № Р-22221723005267-091-001 /26.11.2024 г.

Установено е, че П. Б. в качеството на управител е извършил тегления в брой, като не са предоставени документи, че същите са предоставени на новия едноличен собственик при продажбата на дяловете. Също така видно от дневниците за покупки, дружеството не е декларирало покупки под 10 000 лв., за които да е възможно плащане в брой, поради което остават неизяснени причините за тегления в брой от сметки на дружеството, паралелно с декларирането на фиктивни покупки.

Отделно от това в РД е посочено, че при анализа на присъединените банкови документи е установено, че П. Б. е превеждал от фирмената сметка парични средства на своята съпруга М. П. Б. в общ размер съгласно таблицата в РД на 720.00лв. без основание

В хода на ревизионното производство е извършена проверка в информационната система на НАП и е установено, че дружеството не е подало годишна декларация по чл.92 от ЗКПО за 2021 г., и 2022 г.

В заключение ревизиращите органи са направили извод в РД, че е налице основание за установяване на отговорност по чл. 19, ал. 1 от ДОПК на П. К. Б. с ЕГН [ЕГН] за задължения по ЗДДС на дружество „СТАРС МЕТАЛС" ЕООД за периода от 01.08.2021 г. до 31.01.2022 г. поради извършени преводи без основания към "КАРРО ТИЛЕС" ЕООД и "ГУМИ 2022" ЕООД, както и извършени тегления в брой, за които няма данни да са предоставени на новия собственик при

продажбата на дружествените дялове. Предвид цената, която ревизираното лице е получило за притежаваните от него дружествени дялове, то може да се направи ообоснован извод, че изтеглените от него парични средства в брой, не са били в патримониума на дружеството към момента на продажбата и не са предоставени на новия едноличен собственик и управител.

Ревизията приключва с РА № Р-22221725001303-091-001/11.11.2025 г. /л.51/, с който на основание чл. 19 от ДОПК е ангажирана отговорност на П. К. Б. за задължения на „Старс металс“ ЕООД за ДДС в размер на 445 097,87 лв. и лихви в размер на 221 805,03 лв. за периодите от 01.08.2021 г. до 30.09.2021 г. и от 01.11.2021 г. до 30.11.2021г.

С Решение № 171/05.02.2025 г. Директорът на Дирекция „Обжалване и данъчно - осигурителна практика“ С. е потвърдил ревизионен акт № Р-22221725001303-091 - 001/11.11.2025 г., издаден от Й. Н. И. - орган, възложил ревизията и М. К. М. - ръководител на ревизията в оспорената част на ангажирана отговорност по чл. 19 от ДОПК за задължения на „Старс металс“ ЕООД за ДДС и лихви за периодите от 01.08.2021 г. до 30.09.2021 г. и от 01.11.2021 г. до 30.11.2021 г. и оставил без разглеждане жалба вх. № Ж-22-1612/05.12.2025 г. по регистъра на ТД на НАП С. и по регистъра на дирекция ОДОП С. в останалата част, като недопустима.

В хода на съдебното производство е изготвена и приета съдебно-счетоводна експертиза-л.215. В отговор на първия въпрос вещото лице е посочила, че за периода от 03.08.2021 г. до 11.02.2022 г., размерът на паричните средства, изтеглени в брой от банковата сметка на представляваното от П. Б. „Старс металс“ ЕООД с ЕИК [ЕГН] е 222 190 (двеста двадесет и две хиляди сто и деветдесет) лева, като при направения анализ на представените по делото доказателства вещото лице е изключила операциите извън посочения период /посочената в РД сума в размер на 9 500 лв., тъй като е с дата 26.07.2021г., т.е. преди периода и сумата в размер на 300 лева с дата 01.02.2022г., посочена в РД, но за нея не се установява съответстващо теглене в банковите извлечения. От друга страна, вещото лице, при проверката на банковите извлечения е установила операции, които реално фигурират в извлеченията, но не са описани в Ревизионния доклад, а именно: теглене в размерна 800 лв. от 26.08.2021 г.; теглене в размерна 100 лв. от 21.10.2021 г.; теглене в размерна 100 лв. от 02.11.2021 г.

В отговор на втория въпрос -колко от изтеглените суми по т. 1 са внесени в касата на „Старс металс“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и въз основа на кои документи, вещото лице е посочила, че след проверка на представените приходни касови ордери, касова документация и счетоводни записвания на „Старс металс“ ЕООД, е установила, че част от изтеглените от банковата сметка суми са внесени в касата на дружеството. Внасянето на сумите е удостоверено с приходни касови ордери, в които като основание е посочено: „Захранване на каса от разплащателна сметка“. В експертизата е посочено, че внасянето на сумите е удостоверено освен с приходни касови ордери и със счетоводни записвания по сметка 501 „Каса“ и касова документация, приложена по делото. Вещото лице е посочила, че вносител по всички приходни касови ордери е П. Б., а получател - „Старс металс“ ЕООД. Общият размер на сумите, внесени в касата на дружеството въз основа на представените приходни касови ордери, е: 220 690 (двеста и двадесет хиляди шестстотин и деветдесет) лева.

При съпоставка между банковите извлечения и представените приходни касови ордери вещото лице установи, че почти всички изтеглени от банковата сметка суми са внесени в касата на дружеството. Разликата между установените тегления по банковите

извлечения в размер на 222 190 лв. и внесените в касата суми в размер на 220 690 лв. е 1 500 лв., формирана както следва:

- 1 200 лв. - суми, установени в банковите извлечения, за които не са представени приходни касови ордери;
300 лв. по ПКО № 031/01.02.2022 г., за която сума не се установява съответстващо теглене в банковите извлечения.

В съдебно заседание на 29.07.2026г. в отговор на поставени въпроси вещото лице е посочила, че предвид съвпадането на датите на тегления и вноски, поради липса на отразен час в касови ордер, тъй като не е задължителен реквизит, не може да бъде посочено коя от двете е предхождащата, респ. последваща операция.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в жалбата оплаквания, доводите и становищата на страните, и като извърши цялостна проверка на законосъобразността и обосноваването на оспорения ревизионен акт, на основание чл. 160, ал. 2 от ДОПК и чл. 168, ал. 1 вр. с чл. 146 от АПК, вр. с пар. 2 от ДР на ДОПК обосновава следните **правни изводи**:

Оспорването на Ревизионен акт /РА/ № Р-2222 1725 00 1303-091-001/11.11.2025г., издаден от Й. Н. И. –орган, възложител на ревизията и М. К. М. - ръководител на ревизията, с който е ангажирана отговорността на П. К. Б. по чл. 19, ал. 1 ДОПК за задължения на "СТАРС МЕТАЛС" ЕООД по ЗДДС за периода от 01.08.2021г. до 31.01.2022 г. е направено в законоустановения срок по чл. 156, ал. 5 от ДОПК, от легитимирано лице с правен интерес и против акт подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност и е процесуално **допустимо**, като следва да бъде разгледано по същество. Ревизионният акт е обжалван пред Директора на дирекция ОДОП – [населено място] с жалба подадена в срока по член 152, ал. 1 от ДОПК. До съда е подадена жалба чрез Дирекция ОДОП - [населено място], след като органът е потвърдил ревизионния акт със своето решение.

Разгледана по същество жалбата е **неоснователна** по следните съображения:

Съобразно разпоредбата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът приема, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите, на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия, съгласно чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, в предвидената от закона форма, съгласно чл. 113 от ДОПК, и съдържа всеки един от реквизитите, посочени в чл. 120 от ДОПК. Съгласно разпоредбата на чл. 119, ал. 2 от ДОПК, ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията (определен за това с акт на директора на компетентната териториална дирекция - чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК - Заповед № РД-01-404/27.05.2024 г.) и от ръководителя на ревизията (определен със заповедта за възлагане на ревизия - чл. 113, ал. 1, т. 2 ДОПК). Издателите на оспорения Ревизионен акт са разполагали с материална компетентност и такава по степен, налице е и териториална компетентност на същите, тъй като са част от териториалната дирекция на НАП - С., която е компетентна териториална дирекция по критериите на чл. 8, ал. 1, т. 1 от ДОПК.

В РД изрично е посочено основаниято, на което се издава. Следва да се посочи, че и в издадената ЗВР на свой ред е посочено, че ревизията се извършва за установяване на отговорността на П. К. Б. за задълженията на "СТАРС МЕТАЛС" ЕООД по ЗДДС за

периода от 01.08.2021г. до 31.01.2022 г. Съгласно разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от ревизионния акт. Изложените в РД мотиви предвид цитирания чл. 120, ал. 2 ДОПК представляват мотиви и на РА. В този смисъл е и трайната и непротиворечива съдебна практика, обективирана в множество решения на ВАС. В РД са изложени подробни мотиви на ревизиращите органи, обосноваващи изводите им относно ангажиране отговорността на П. Б. (в качеството му на управител на " СТАРС МЕТАЛС" ЕООД) по чл. 19, ал. 1 и ал.2 ДОПК за задълженията на дружеството, установени с влязъл в сила РА.

Процесният РА, съставеният РД, както и посочените по-горе ЗВР и ЗИЗВР, са създадени като електронни документи по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЕДЕУУ, като от приетите писмени и веществени доказателства, неоспорени от жалбоподателя, се установява, че същите са подписани с квалифициран електронен подпис. Съдът констатира, че ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА са подписани от посочените като техни издатели органи по приходите с квалифициран електронен подпис по чл. 13, ал. 3 от ЗЕДЕУУ, приравнен на саморъчен, съгласно изричното указание на чл. 13, ал. 4 от ЗЕДЕУУ, като документите са подписани в срока на действие на удостоверение по чл. 24 от ЗЕДЕУУ. Именно като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, РА е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл. 30, ал. 6 от ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система.

Спазени са процесуалните правила за извършването на ревизията. Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения - такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице в хода на ревизионното производство. Осигурено е участието на жалбоподателя, като му е дадена възможност за представяне на доказателства и писмени документи. В ревизионния акт са посочени фактическите и правните основания за неговото издаване. Ревизиращият орган е извършил анализ на доказателствата, относими към данъчното облагане на жалбоподателя за спорните периоди като е изложил подробно съображенията мотивирали фактическите и правните му изводи. Изложените в ревизионния доклад мотиви представляват мотиви на ревизионния акт съобразно трайната съдебна практика.

Настоящият състав намира за неоснователни оплакванията на жалбоподателя, че при извършването на ревизията, както и при издаването на потвърдителното решение на Дирекция "ОДОП" са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила водещи до ограничаване правото му на защита, както и че приходните органи са действали в нарушение на принципа за добросъвестност. Съгласно основните начала на данъчно-осигурителния процес органите по приходите следва да се ръководят в действията си на всеки етап от регламентирания в ДОПК процедури, като нарушението им действително би довело до незаконосъобразност на извършените действия и издадените актове. В настоящия случай обаче от събраните по делото доказателства не се установява да са допуснати такива нарушения. Обратно - при извършване на ревизията са спазени всички законови изисквания, като констатациите на проверяващите органи са извършени изцяло на база служебно събраните от тях по съответния ред в хода на ревизията доказателства. Жалбоподателят е запознат с всички действия и актове на приходната администрация, като му е предоставена достатъчна възможност да реализира защитата си. От преписката не се установява при извършването на

ревизията, събирането и обсъждането на доказателствата и формирането на фактическите и правните им изводи, да е нарушаван принципът на служебно начало и добросъвестното упражняване от страна на ревизиращите органи на техните процесуални права, или същите да са извършили действия, надвишаващи законовите им правомощия. В хода на ревизията са събрани всички относими доказателства от дирекция "Събиране" при ТД на НАП – С., включително от трети лица, приобщени по съответния ред от ревизиращия екип, съгласно изискванията на ДОПК.

Жалбоподателят е разполагал с възможност да представя доказателства и да дава обяснения в хода на ревизията и след това пред горестоящия административен орган, включително и в производството по обжалване на РА пред съда, което право е упражнил като е представил допълнителните доказателства ведно с жалбата пред Директора на дирекция ОДОП С. ЦУ НАП.

Предвид изложеното, съдът не констатира допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са самостоятелно основание за отмяна, при съобразяване и на разпоредбата на чл. 160, ал. 4 от ДОПК.

Съдът намира следното относно неговата материална законосъобразност: С обжалвания в настоящото производство РА е ангажирана отговорността на жалбоподателя на основание чл. 19, ал. 1 и ал.2, макар в акта да не е посочено изрично нормата на ал.2 на чл.19 ДОПК, но и самата жалба, както по административен ред, така и по съдебен съдържа възражения относно предпоставките за ангажиране на отговорността и по ал.1 и по ал.2 на чл.19 ДОПК.

Според място на нормата на чл. 19 ДОПК - дял първи "общи правила", глава четвърта, "задължени лица", както и логическото и граматическото тълкуване на института води до извода, че се касае за субсидиарна отговорност на специален субект по отношение на вземане, което има публичен характер. С други думи с разпоредбата на чл. 19 от ДОПК е създаден особен случай на лична имуществена отговорност на лицата, управляващи задължени за данъци или осигурителни вноски субекти - задължени лица по чл. 14, т. 1 и т. 2 от ДОПК.

Отговорността по чл. 19 от ДОПК е самостоятелна субсидиарна отговорност на трети за дружество лица, която те носят за собствените си действия или бездействия, довели до невъзможност за събиране на публични задължения на дружеството като задължено лице. Поради това, съдебната проверка за законосъобразност на ревизионния акт, с който се установяват задължения на това основание, обхваща не повторна проверка на законосъобразността на вече установените с влязъл в сила ревизионен акт по основание, размер и данъчен период задължения на дружеството, а за наличие на предпоставките за възникване на отговорността на третите лица в различните хипотези на тази разпоредба. Съответно, установяването на тези предпоставки е свързано с конкретни данъчни периоди, които следва да са в обхвата на ревизията. Нормата на чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК урежда два отделни състава на отговорността и прояви на неправомерно поведение на третото лице. В хипотезата на ал. 1 отговорността е за пълния размер на непогасените задължения, а в хипотезата на ал. 2 – до размера на плащането, респ. отчуждаването.

Съгласно чл. 19, ал. 1 от ДОПК, който в качеството си на управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 укрие факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител и вследствие от

това не могат да бъдат събрани задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски, отговаря за непогасеното задължение. Въз основа на посочената нормативна уредба следва извода, че за да бъде реализирана отговорността по чл. 19, ал. 1 от ДОПК за непогасени задължения на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК, е необходимо в условията на кумулативност да са изпълнени следните законово регламентирани материалноправни предпоставки, а именно: 1. субект на отговорността - кой може да бъде трето отговорно лице - управител или член на орган на управление; 2. наличие на задължение на лице по чл. 14, т. 1 или 2 ДОПК; 3. деяние - укриване на факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред орган по приходите или публичен изпълнител, което следва да е извършено преднамерено, т. е. необходимо е виновно поведение; 4. Причинно-следствена връзка – като последица от укриването на факти и обстоятелства не могат да бъдат събрани задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски, като в съдебната практика е възприето разбиране за "уникалност" на връзката между поведението на третото лице в укриване на факти и обстоятелства и невъзможността да бъдат събрани задълженията. 5. Невъзможност да бъде събрано вземането - чрез допустими доказателствени средства органът по приходите следва да докаже, че дружеството не разполага с имущество, което е в състояние да покрие съществуващите публични задължения. 6. Граници на отговорността - в резултат на виновното си поведение лицето отговаря за пълния размер на непогасеното задължение. При доказан фактически състав, включващ посочените елементи, физическото лице отговаря за несъбраното задължение. Доказателствената тежест за установяване на всяка една от кумулативните предпоставки е за приходната администрация, за което са дадени съответните указания с разпореждане на съда по настоящото дело.

В процесния случай не се спори между страните по делото, че е налице първият елемент от описания фактически състав, а именно, че за процесния период П. К. Б. е бил управител на "СТАРС МЕТАЛС" ЕООД за периода, посочен в РА № Р-2222 1725 00 1303-091-001/11.11.2025г., издаден от Й. Н. И. –орган, възложител на ревизията и М. К. М. - ръководител на ревизията. Следователно, в качеството си на управител жалбоподателят е легитимиран да отговаря по реда на чл. 19 ДОПК за недобросъвестни свои действия довели до неплащане на публични задължения в периода, в който е бил управител. Отговорността по чл. 19, ал. 1 ДОПК е за лични недобросъвестни действия на конкретно лице, довели до посочения в нормата резултат.

От приетите по делото писмени доказателства се установява, че е налице и вторият елемент от фактическия състав на отговорността по чл. 19, ал. 1 ДОПК.

Безспорно е, че с влязъл в сила Ревизионен акт № Р-22221723005267-091-001/26.11.2024 г. са установени задължения на „СТАРС МЕТАЛС “ ЕООД по ЗДДС за периода от 01.06.2021 г. до 30.09.2021 г., 01.11.2021 г. до 30.11.2021 г., 01.02.2022 г. до 28.02.2022г както следва: **ДДС** за внасяне в размер на 772546,07 лв. и **лихви** за просрочие в размер на 291155,28лв.

Влезният в сила РА представлява изпълнително основание, предпоставка за образуване на изпълнително производство и предприемане действия по събиране установените задължения (дори на невлезният в сила РА е придадено предварително изпълнение). Издаденият РА не се противопоставя на жалбоподателя, а на самото дружество. В производство като настоящото на установяване подлежи простият факт налице ли са установени и несъбрани публични задължения, без да се анализират причините за

възникването им, а само за неплащането им с оглед възможното ангажиране на солидарната отговорност на управителя. Следователно, релевантният въпрос - дали са непогасени публични задължения на дружеството е въпрос, установен по категоричен начин и с положителен отговор.

Следва да се отбележи също така, че е издадено постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. №С.-023-0001042/10.04.2025г. с оглед обезпечаване събиране на просрочените публични задължения. За периода на възникване на задълженията П. Б. е бил управител на дружеството. Следва да се отбележи, че така установените данъчни задължения за дружеството не са заплатени нито в периода, в който жалбоподателят е бил управител на дружеството, нито към момента на прехвърлянето на дружеството, нито след това.

В ревизионната преписка са приобщени документи (л. 167 и сл.) за несъбираемостта на задълженията, установени с влезли в сила РА № Р-22221723005267-091-001/26.11.2024 г. Прието е, че през периода в обхвата на ревизията не са установени данни за наличие на търговски обекти , от които да е извършвана основаната дейност на дружеството, извършена е проверка в Кадастър и имотен регистър на България, при която е установено, че дружеството не притежава недвижими имоти. Установено е ,че през ревизираните периода дружеството не е осигурител на лица по трудови правоотношения, както за ревизирания период, така и към датата на изготвяне на РД и РА, като липсват и данни за осигуряване на управителя на дружеството, което е индигия за липса на данни за упражнявана от него дейност по управление и контрол на дружеството. Така събраните доказателства водят на извода, че дългът на дружеството е категоризиран в "несъбираем".

Органът по приходите в изпълнение на законовите изисквания е ангажирал доказателства, че дружеството не разполага с имущество и парични средства, с които да покрие съществуващите публични задължения. Последното съставлява отрицателен факт, който е обоснован на база на анализ на обективни факти и обстоятелства, установени в хода на ревизията. Обратното – твърдението, че дружеството разполага с парични средства, с които може да погасява задълженията си, е положителен факт, при наличието на който отпада отговорността по чл. 19 ДОПК, поради което доказателствената тежест за установяване на този факт е на задълженото лице. Съдът не кредитира възраженията в жалбата, в РД и РА липсва анализ относно притежаваните от дружеството активи към конкретния период, предвид правнорелеватния факт в случая-наличието на имущество, с което да се покрият непогасените публични задължения на дружеството при заявени претенции от страна на публичната администрация. В тази връзка следва да бъде отбелязано, че доколкото отговорността по чл.19 ДОПК на управителя на дружеството е свързана и се базира на задължения за дружеството, на което жалбоподателя е управител в ревизирания период, безспорно изводите и констатациите в РА №Р-22221723005267-091-001/26.11.2024г., влязъл в сила и част от административната преписка, респ. доказателствата по делото, следва да бъдат отчетени и взети предвид при преценка за отговорността по чл.19 ДОПК на жалбоподателя. Отделно от това, в оспорвания РА е направен анализ на имущественото състояние на дружеството, при което е установено, че за периода от установяване на задълженията до РД, данъчната администрация е предприела действия по събиране на горецитираните задължения от дружеството, но дружеството не разполага с парични средства или активи, които да бъдат реализирани чрез публична

продан.

Съдът не кредитира и възраженията на жалбоподателя за наличие на имущество на дружеството, предвид извършените вноски с РКО по сметка на дружеството. На първо място, в съдебно заседание е изяснено, че не може да бъде доказано поредността на операциите-дали първо са внасянията на суми с РКО и после тегленията от банка, предвид съвпадението на сумите и датите на извършваните финансови операции. За установените изтеглени суми от банкови сметки на дружеството в хода на ревизорното производство не са представени документи, които да доказват, че същите са ползвани за дейността на „С. М.“ ЕООД или че са предадени на новия управител. Отделно от това, счетоводството на дружеството не е водено съгласно изискванията на ЗС- за 2021 г. и 2022 г. от дружеството не са подадени ГДД по чл. 92 от ЗКПО, показателна е в случая липсата на доказателства за предаване на оригинали на счетоводни и търговски документи, както и на налични парични средства на новия управител. В този смисъл неоснователни са наведените в жалбата мотиви, че изтеглените в брой средства не са напускали партимониума на дружеството, доколкото изобщо не може да се приеме, че е доказано редовно водено счетоводство. Отделно е констатирано, че жалбоподателят е превел парични суми на своята съпруга, за което липсват основания. В този смисъл е налице и другата предпоставка-невъзможност да бъде събрано вземането, тъй като дружеството не разполага с имущество, което е в състояние да покрие съществуващите публични задължения. В този смисъл следва да се приеме, че е налице установена невъзможност задълженото юридическо лице да заплати данъчните си задължения, поради което и е обосновано преминаването към солидарната отговорност на управителя, съобразно разпоредбата на чл. 20 от ДОПК.

Спорът по делото се свежда и до наличието на другите две предпоставки за ангажиране на отговорността по реда на чл. 19, ал. 1 ДОПК - дали задълженото лице е укрило факти и обстоятелства, които по закон е било длъжно да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител и съществува ли причинно следствена връзка - между това укриване на факти и обстоятелства и невъзможността да могат да бъдат събрани задължения на дружеството.

Разминаването между декларираното и действителното принципно е укриване, съобразно и възприетото в практиката на ВАС.

Преди всичко следва да се посочи, че отговорността на чл. 19, ал. 1 ДОПК се отнася до укриване на факти и обстоятелства, свързани със събирането на задълженията на юридическото лице, а не с тяхното установяване. От констативната част на РД са направени изводи, че основният длъжник е субектът, който дължи данъци или осигурителни вноски, т. е. лицето по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК, установени задължения с влязъл в сила РА за периоди, през които П. Б. управлява дружеството. Видно от РА №Р-22221723005267-091-001/26.11.2024г. П. К. Б., в качеството си на управител и собственик в дружество "СТАРС МЕТАЛС" ЕООД е отразил в дневници за покупки и СД по ЗДДС фактури, по които е ползвано право на приспадане на данъчен кредит, издадени от посочените доставчици, без да е налице реално извършена стопанска операция. Следователно, жалбоподателят е знаел, че от страна на посочените дружества - доставчици само формално са издадени данъчни документи - фактури, без да е налице реална доставка на стоки и услуги с цел - упражняване право на приспадане на данъчен кредит от страна на дружество „СТАРС МЕТАЛС“ ЕООД за съответните ревизирани данъчни периоди. Следва да се има предвид, че П. К. Б. е извършил

плащания чрез банкови преводи, без дружеството да е получило реална стока или услуга, с което е ощетено имущественото състояние на „СТАРС МЕТАЛС“ ЕООД и се обуславя невъзможността същото да заплати данъчните си задължения. В хода на извършената ревизия на дружеството, завършила с РА № Р-22221723005267- 091-001/26.11.2021 г. е установено, че П. Б. в качеството си на управител на дружеството, вместо да декларира дължимия ДДС за внасяне и да го внесе по сметка на данъчната администрация, декларира покупки и право на приспадане на данъчен кредит, по които не са получени реални доставки и извършва плащания към декларираните доставчици. С влезлия в сила РА е установено, че в условията на продължаващо действие жалбоподателят е действал планирано и целенасочено за редуциране на публичните задължения на дружеството и тези намерения и действия са налице към момента на извършване на посочените действия. Налице е продължаващо действия във всички финансови години. Жалбоподателят е било наясно, че дружеството не притежава движимо и недвижимо имущество или други активи, които могат да послужат за обезпечение на задълженията.

Относно причинно-следствената връзка следва да се има предвид, че видно от представените по делото доказателства жалбоподателят в качеството му на управител на дружеството е укрил обстоятелства и не е обявил пред приходната администрация, но е знаело за тях - установени са отчетени със знанието на управителя фактури за доставки, които не са реално осъществени. Видно от РА №Р-22221723005267-091-001/26.11.2024г. системно през процесните 3 ревизирани периоди са подадени декларации с неверни данни, което при всички случаи лишава приходната администрация от възможността да узнае за наличието на задължение, още повече, че съгласно чл. 105 от ДОПК чрез декларациите се установяват, макар и само предварително, задължения. В тази връзка следва да бъде посочено, че при ревизията на „СТАРС МЕТАЛС“ ЕООД относно доставчика „КАРРО ТИЛЕС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е констатирано, че Е. и управител е бил Е. А. Б., който е починал на 15.06.2021 г. След смъртта на лицето не е вписан нов управител и собственик. Установено е, че всички справки- декларации по ЗДДС на процесното дружество са подадени с КЕП на починалия, което действие е извършено дори и след неговата смърт от електронен адрес [\[електронна поща\]](#), който е идентичен с този на „С. М.¹¹“ ЕООД. С така декларираните данни, представляващият не е положим грижата на добрия търговец и стопанин, сам е поставил дружеството в положението на недобросъвестно данъчно задължено лице, както и че констатираните разлики и отклонения между декларираното и установеното при ревизията като действително дължимо, представлява "укриване" по смисъла на чл. 19, ал. 1 от ДОПК.

Един от механизмите за определяне на данъчни задължения е този чрез подаването на декларации (глава 13 ДОПК), чрез които задължените лица декларират наличието на определени законово установени факти, настъпването на които данъчните закони свързват с възникването на определени данъчни права или задължения. В ЗДДС декларирането и отчитането са регламентирани в глава 13, чл. 124 и сл. ЗДДС, които най-общо казано задължават данъчнозадължените лица подават справка-декларация за всеки данъчен период, в която посочват придобитите покупки и извършените продажби. В ЗКПО правната регламентация на декларирането на корпоративния данък се съдържа в глава 15, чл. 92 и сл. ЗКПО. Според чл. 92 данъчно задължените лица, които се облагат с корпоративен данък, подават годишна данъчна декларация по образец за

данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък. В продължение нормата на чл. 105 ДОПК разпорежда, че задълженията по декларация, по която задълженото лице самт изчислява основата и дължимия данък и/или задължителните осигурителни вноски, се внасят в сроковете, определени в съответния закон.

От изложеното се следва тълкуване, че данъчно задължените лица са длъжни да подават декларации, които да отразяват вярно извършените от тях стопански операции, въз основа на които декларации следва да бъдат определени и задълженията им за съответните данъци. След като в декларацията не се отразява пълния обем на извършените сделки или се отразяват обстоятелства, които не отговарят на обективната действителност, то стореното съставлява укриване на факти или обстоятелства, имащо за последица заплащане на по-малък размер данъчни задължения. При деклариран невярни данни администрацията е лишена също така от изпълнително основание, въз основа на което да проведе евентуално принудително изпълнение. Декларациите са изпълнително основание, съгласно чл. 209. ал. 2. т. 2 от ДОПК. Най-малкото, ако с декларацията не са деклариран действителните задължения на дружеството, приходната администрация е лишена от възможността чрез съответните съпоставки и анализи дори да предположи, че са възникнали неплатени задължения

Тъй като всяко юридическо лице се управлява от определени органи и чрез тях то участва в гражданския оборот, а органите на управление винаги се състоят от физически лица, то последните по силата на закона формират и изявяват волята на юридическото лице и валидно го обвързват (виж Решение № 120/02.02.2000 г. на ВКС по гр. д. № 704/99 и др.). Същото се отнася до знанието на едно юридическо лице като субективен елемент и до действието (бездействието) му по укриване на факти и обстоятелства. В този смисъл не се споделя тезата, че лицето не е било запознато със съдържанието на декларациите.

Налице е и последната предпоставка от фактическия състав на отговорността по чл. 19, ал. 1 ДОПК, а именно наличието на причинна връзка между невъзможността да бъдат събрани задълженията на дружеството от неговото имущество и поведение на ревизираното лице. Законът поставя обективната невъзможност за събиране на задълженията в причинно-следствена връзка с действията по укриването на фактите и обстоятелствата. Тоест, за да е налице отговорност на П. Б. е необходимо да е доказано по несъмнен начин, че действията му по укриване на факти и обстоятелства са станали причина за несъбирането на задълженията. Следва да се подчертае, че причинно-следствената връзка, обусловеността на несъбираемостта на публичните задължения от укриването на фактите и обстоятелствата, е абсолютно необходима предпоставка за възникване на отговорността по ал. 1 на чл. 19 ДОПК.

С вписаната промяна на управителя на дружеството и смяната на жалбоподателят П. Б. с Р. К. Пиошо се прекъсва фактическата връзка между лицето, което е управлявало дружеството при генериране на задълженията, и текущия субект на изпълнение; прехвърля се управлението и представителството на лице, което не може да обезпечи/организира плащане; обективно се затруднява принудителното изпълнение (на практика — води до несъбираемост). Комбинирано с вече установената несъбираемост, продажбата е факт, сочещ поведение, насочено към осуетяване на събираемостта на задълженията.

Нормата на чл. 19, ал. 2 ДОПК определя, че управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо

лице по чл. 14, т. 1 и 2 носи отговорност за непогасените задължения на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2, когато недобросъвестно извърши едно от следните действия, в резултат на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са погасени задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски: 1. извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните; 2. извърши действия, свързани с обременяване с тежести на имуществото на задълженото юридическо лице за обезпечаване на чужд дълг и то бъде осребрено в полза на третото лице. По силата на чл. 19, ал. 4 от ДОПК отговорността за непогасените задължения по ал. 2 и 3 е до размера на извършените плащания, съответно до размера на намалението на имуществото.

За разлика от хипотезата на чл. 19, ал. 1 ДОПК, основание за отговорността по чл. 19, ал. 2, т. 1, предл. първо ДОПК е недобросъвестното извършване на действия, водещи до намаляване на имуществото на задълженото лице, което е причина да останат непогасени задължения за данъци и/или за ЗОВ. Отговорността е за непогасените публични задължения и е до размера на извършените плащания, респ. до размера на намалението на имуществото.

Именно такива действия на имуществено разпореждане са извършването на плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчуждаване на имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните.

В случая, приписването на субекта на отговорността действия на имуществено разпореждане по чл. 19, ал. 2, т. 1 ДОПК са безвъзмездно отчуждаване на сумите, платени по фактурите, по които е отречено правото на приспадане на данъчен кредит с влезлия в сила РА и на осчетоводената касова наличност. Установяването на недобросъвестност при извършването на тези действия, както и причинната връзка между тях и невъзможността да се съберат публичните задължения на дружеството обаче е в тежест на органите по приходите при условията на пълно и главно доказване. Само по себе си извършеното в РА позоваване единствено на факти, установени в ревизионното производство спрямо главния длъжник, не изпълнява изискването за неговото мотивиране, нито доказва кумулативното наличие на елементите от фактическият състав на чл. 19, ал. 2, т. 1 ДОПК.

В конкретния случай обаче са налице доказателства за множество изтеглени от П. Б. парични средства, които не са били редовно осчетоводени и чиято необходимост не се установява от наличната документация. В случая не могат да бъдат споделени възраженията в жалбата, че така изтеглените суми са внесени след изтеглянето им, поради което липсват предпоставките за отговорността по чл. 19 ДОПК. В тази връзка на първо място следва да се отбележи, че РКО и хронологичния регистър са представени от жалбоподателя едва с жалбата му пред Директора на дирекция ОДОП С. срещу оспорвания и в настоящото производство РА за отговорността на управителя по чл. 19 ДОПК. По делото, обаче, е представен влязъл в сила РА №Р-22221723005267-091-001/26.11.2024г., в който са налице констатации за липса на счетоводни документи /първични и вторични/, счетоводни регистри, оборотни ведомости, банкови документи, регистри по реда на чл. 124 ЗДДС за процесните периоди, както и хронологичен регистър

на стопанските операции. Доколкото посочения РА от 26.11.2024г. е влязъл в сила, констатациите в него са годно доказателство и не представляват твърдения на ревизиращите органи, които тепърва подлежат на доказване. Дори и да бъдат противопоставени на впоследствие представените от жалбоподателя РКО и хронологичен регистър на стопанските операции, то РКО и регистъра не съдържат никаква информация относно разходването на тези средства за дейността на дружеството, а отделно от това липсват каквито и да доказателства, че тези средства са предадени на новия управител, какъв е размера на наличността по каса, тъй като по делото липсват оборотни ведомости и аналитични регистри по сметка 502, от които да са видни началните и крайните салда и обороти по посочената сметка. Следва да се има предвид, че не са подавани годишни данъчни декларации по ЗКПО и единствено П. Б. в качеството му на управител на дружеството е лицето, което съхранява касовата наличност и се разпорежда с банковите сметки на дружеството. Отделно от това, една част от сумите по банкова сметка на дружеството са преведени на съпругата на жалбоподателя, което се потвърждава и СИЕ, изготвена в хода на съдебното производство. От представените по делото доказателства е видно, че ревизираното лице не е упражнило необходимия контрол върху счетоводната отчетност, определянето и контролирането на разходите на дружеството, както и върху уреждането на взаимоотношенията му с фиска. С оглед на изложеното съдът счита, че са налице предпоставките по чл. 19 ДОПК за ангажиране отговорността на жалбоподателя.

По така изложените съображения жалбата срещу РА, потвърден с Решението на директора на ДОДОП, ЦУ на НАП, следва да бъде отхвърлена, а претенцията на ответната страна за присъждане на разноски се явява основателна, поради което същата следва да бъде уважена. Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция. Съгласно [чл. 161, ал. 1 от ДОПК](#) в редакцията след изменението с ДВ, бр.17/2026г. на ответника се присъждат разноски съобразно отхвърлената част от жалбата. На администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ.

Разпоредбата на чл.37 ЗПП, от своя страна, препраща към Наредбата за заплащане на правната помощ, която в чл.24 предвижда, че по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 200 до 300 лева, а по административни дела с материален интерес възнаграждението е от 130 до 450 лева“ В случая няма спор, че настоящото производство представлява дело с материален интерес, поради което следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 230.00 евро /двеста и тридесет евро/, предвид степента на фактическа и правна сложност на делото, материалите по делото и защитавания интерес.

По изложените съображения, на основание [чл. 160 от ДОПК](#), Административен съд София-град, I отделение, 21-ви състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба от 16.02.2026г. от П. К. Б., с адрес в [населено място], чрез процесуален представител, против ревизионен акт /РА/ № Р-2222 1725 00 1303-091-

001/11.11.2025г., издаден от Й. Н. И. –орган, възложител на ревизията и М. К. М. - ръководител на ревизията.

ОСЪЖДА П. К. Б. ЕГН [ЕГН] да заплати на Национална агенция по приходите С. сумата от 230.00 евро /двеста и тридесет евро/ разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: